

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quaecumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Nunc Expositio Pravae Fidei Theodori Suprascripti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

STENI,

modo, impugnetur
Theodoretus fide
quo tamen immen-
lumine, quod me-
a comprehensa esse
nam Eusebii scri-
tur, quod Pater
sermonibus inest,
ista enucleatus in
auctario.
toris antithetico
m dixi, atque etiam
didicim equidem
tore compoſitum
um de causa Nesto-
re, comprehendisse
illi. In secunda,
i. In tertia, que
Nos primam diri-
mum prae ceteris
& tertiam consi-
tionem. Non ne-
Nestorii penitiam
rianis ex Theodo-
ri reperitur, &
a Theodorum
Hicriandem,
ificis constituto,
itur.
rum trium, quo-
ercator, qui hic
efari iuvat, cum
historia in anti-
bus, nec medicis
enda sit; Theo-
facta sit, tum in
a partem operum
ia loca; sed iterum
in dissertatione
ntem.

RISTI

heresi Pel-
im defenden-
ab ipso con-
it instructio,
icam potius,
Augustinum,
prudentialia

s Julianus ex
fastidierit,
Theodorum
fide secum
sibi magis,
turgidus &
ſſe contra-
licia abſcel-
ovinciae ſux
mmatum.
ſuccenſeat
, cuius in
uitur, ejuſ-

ET EJUS REFUTATIO A MERCATORE. 251

que se niti auctoritate sententiae in suo errore gloriatur, alienum a fide catholica esse, iusteque damnatum detegimus, con-

vincimus, atque dessemus; quia magis defendendus est, quam ullo odio perfe-

NUNC EXPOSITIO PRAE FIDEI THEODORI SUPRASCRIPTI.

ΤΟΥΣ ἢ νῦν παρονομαζομένους τῆ
ἐκκλησιαστικῶν δογματικῶν ἢ ἀκριβοῦσας,
ἢ ἐκ ἑνὸς ἀρετικῆς πλάτης μετισταλῶν βυθου-
μῶν ἐπι τῆ ἀλήθειας, διδασκασθαι ὀφείλῃ, &
ὁμολογῆν· ὅτι πατὴρ ὁμοῦ εἶς ἓνα Θεόν, πα-
τέρα ἀΐσον, οὐδ' ἕτερον ἄρχεῖν ἀμῶν τῶ ἑῷ,
ἀλλ' αἰῶνι ὄντα αἰῶνα Θεόν, οὔτε μὲν ἕτε-
ρον γινώσκοντα πατέρα, ἐπειδή τῶ αἰεὶ Θεός τε
ὡς & πατήρ.

Πισθιοῦμεν δ' ἓ εἶς ἓνα Θεὸν ἕν ἑνὸν
ἡμῶν, ἐκ τῆ οὐσίας ὄντα τῆς πατρῴας, ὄντως
ἕν, & τὸ αὐτῆς οὐσίας ὄντα, οὐδ' ἄρ' ἕστι καὶ
πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ εἶς ὁ πνεῦμα δ' ὁ ἅγιον, ἐκ τῆ
Θεοῦ τῆ ἁγίας οὐσίας, οὐχ ἕν, Θεὸν δ' ὄντα
τῆ οὐσία, ὡς ἐκείνῃ ἢ τῆ οὐσίας, ἡσπὶρ ὅτι
ὁ Θεός & πατήρ, ἃς οὐδ' ἕστι οὐσίας ἕστι.
Ἡμεῖς γὰρ, φησὶν, οὐδ' ὁ πνεῦμα ἐκ τῆ οὐσίας
κόσμου, ἀλλὰ ὁ πνεῦμα ὁ ἐκ Θεοῦ. τὸ μὴ
κρίσας ἀποκρισας ἀπάσης, Θεῷ δ' ὁ πνεῦμα
ἁγίον, ἃς οὐδ' ἕστι οὐσίας ὅτι ἰδιότροπον λόγον
ἑαυτοῦ πατρὸς ἢ κτίσιν· ἡ δ' οὐχ ἕστι οὐσίας,
ἀλλ' ἀπὸ δημιουργίας ἐκ Θεοῦ νομίζομεν ἑῷ,
καὶ οὔτε ἕν νομίζομεν, οὔτε ἀπὸ ἑοῦ τῶ
ἢ πρὸς ἐν ἐκλήθης.

Ὁμολογοῦμεν δ' πατέρα τέλειον παρονο-
μαζομένον, & ἕν ὁμοῦ, καὶ πνεῦμα ἅγιον ὡ-
σαύτως. Ἐκ τῆ οὐσίας τῆς ἁγίας οὐσίας
ἡμῶν, τῶ πατρός, & ἕν, ὁμοῦ & πνεῦμα
ἅγιον, μὴ τρεῖς ἕνας ἀγαθότατος οὐσίας νο-
μίζομεν, ἀλλὰ μίαν τῆ ἁγιοσύνης τῆς ἁγιοσύνης
γνωρίζομεν.

Χρηθὲν ἔπειτα ὁ οἰκονομίας, ἡ δ' ἁγία ἡμε-
τέρας ὁμοῦ ἐν τῇ χρῆσιν τῆ διαπίπτει Χριστὸν
οἰκονομία ὁ δεσπότης ὁ ἕτερος Θεός, εἰδέναι,
ὅτι ὁ δεσπότης Θεός λόγος ἀνθρώπου ἔληθε
τέλειον, ἐκ ἀνθρώπου ὄντα Ἀβραάμ, καὶ Δαυὶδ,
καὶ τῆ ἁγιοσύνης τῆ ἁγιοσύνης, τῶ ὄντα τῆ
φύσιν, ὅτι ἡ ἐκ κτίσιν, ἀνθρώπου ἐκ ἀνθρώπου
ὡς, ἀνθρώπου τέλειον τῆ φύσιν, ἐκ ψυχῆς τε
νοεῖας καὶ ἁγίας σιωπῆς ἀνθρώπου. ὅτι ἀν-
θρώπου ὄντα καὶ ἡμῶν τῆ φύσιν, πνεῦμα ἁγίον
ἁγίον διωμάει ἐν τῇ τῆ πρὸς τὸν μητέρα ἀσπλη-
στατα, ἁγιοῦ ὑπὸ γυναικός, καὶ ἁγιοῦ ὑπὸ
νόμου, ἡ δ' ἁγία ἡμῶν ὁ ἀσπληστα τῆ νόμου δὲ

QUI nunc primum in ecclesiasticis
crudiuntur dogmatibus liquido cog-
noscendis, aut ab haeretico errore con-
verti decreverint ad veritatem, doceri eos
oportet, quoniam credimus in vnum
Deum Patrem sempiternum, non qui post-
modum coeperit, ut esset, sed qui ab aeterno
fit sempiternus Deus; nec qui postea factus
sit Pater, quoniam semper erat Deus,
semper erat Pater.

Credimus & in vnum Filium Dei vni-
genitum, qui est de substantia vel essentia
Patris, tanquam vere Filius, & ejusdem
essentiae cum illo, cujus est & creditur esse
Filius.

Et in Spiritum sanctum, qui sit de Dei sub-
stantia, vel essentia, non qui Filius sit; Deus
autem essentia, tanquam qui sit illius essentia,
cujus est Deus Pater, ex quo secundum
essentiam est: Nos enim, inquit Scriptura, non
spiritum mundi hujus accepimus, sed Spiritum,
qui est ex Deo; ab omni cum creatura alienans,
Deo vero conjungens & copulans, ex
quo, vel de quo est secundum essentiam,
speciali videlicet ratione, supra omnem om-
ni modo creaturam, quae non secundum ef-
fentiam Dei, sed secundum quod factura
est, causam habens, ex Deo esse putatur:
quem neque Filium, neque per Filium
existentiam accepisse putamus.

Confitemur autem Patrem in persona
perfectum, & Filium similiter, sanctum
quoque Spiritum pari modo, salva nobis
ratione pietatis, in qua Patrem, & Filium,
& Spiritum sanctum, non tres aliquas di-
versas putemus esse essentias, sed vnam,
quam in deitatis unitate & paritate cog-
noscimus.

Oportet autem & de dispensatione,
quam secundum Dominum JESUM
CHRISTUM, pro salute nostra, consum-
mavit Dominus Deus, nosse nos, quo-
niam Deus Verbum hominem suscepit,
perfectum ex semine Abraham & David,
secundum scripturarum divinarum elo-
quia; hoc extantem secundum naturam,
quod erant & illi, quorum erat ex femi-
ne; hominem natura perfectum, ex ani-
ma rationali & carne humana constitutum,
quemque hominem secundum nos natu-
raliter, virtute & potentia Spiritus san-
cti in Virginis utero figuratum; factum
ex muliere, factum sub lege, ut omnes nos
ex maledicto legis, & servitute redimeret,
Ii ij

- I.
- II.
- III.
- IV.
- V.

adoptionem filiorum olim predestinatam recipientes; inenarrabiliter copulavit sibi, atque conjunxit; mortem quidem cum, secundum

Ερβ. 1. v. 11.

hominum legem, preparans experiri; suscitans vero a mortuis, & in calum sublevans, sedere sicut ad dexteram Dei: propter quod existens super omnem principatum, & potestatem, & dominationem, & virtutem, & omne nomen, quod nominatur, non solum in hoc saeculo, sed etiam in futuro, ab omni creatura adorabilis suscepit venerationem, tanquam inseparabilem cum divina natura habens conjunctionem, & tanquam Deo supra omnem cogitationem & intellectum, univēsa illi creatura reverentiam exhibente.

V.I.

Et neque duos dicimus filios, nec duos dominos, quoniam vnus filius secundum essentiam Verbum Deus, vnigenitus Filius Patris, cui ille conjunctus, particeps deitatis, communem habet filii nuncupationem & honorem; nihilominus Dominus secundum essentiam Deus Verbum est, cui conjunctus iste, & sociatus, communionem habet honoris cum illo. Et propterea neque duos dicimus filios, neque dominos duos, quoniam, in manifesto existente, qui secundum essentiam Dominus & Filius est, inseparabilem habens ad eum conjunctionem & societatem is, qui pro nostra salute assumptus est, confertur, tam nuncupatione, quam honore, & Filii & Domini: non sicut vnusquisque nostrum, ex se existens, appellatur filius Dei, vnde & plures filii Dei dicimur, secundum beatum apostolum Paulum; sed is singulariter hoc habens, in id, quod Deo Verbo conjunctus est, dignitatis Filii & dominationis particeps: aufert quidem omnino duorum dominorum & filiorum intelligentiam; praestat autem nobis in conjunctione Dei Verbi omnem habere fidem, omnemque intellectum & contemplationem, ob hanc & venerationem ex Dei societate ab omni percipit creatura.

Gal. 3. v. 26.

VII.

Unum igitur Deum dicimus & Dominum Jesum Christum, per quem omnia facta sunt, principaliter quidem Deum Verbum intelligentes, qui secundum essentiam Filius Dei est, & Dominus; pariter etiam cogitantes eum, qui susceptus est, Jesum a Nazareth, quem vixit Deus Spiritu sancto & virtute, tanquam ad Deum Verbum habentem conjunctionem, & participantem Filii & Domini dignitati.

Αβ. 10. v. 38.

VIII.

Qui & secundus Adam appellatur, sicut beatus apostolus testis est Paulus; qui tanquam ejusdem sit naturae, cujus est Adam:

1. Cor. 15. v. 45.

λείας, τὴν πρῶτον παρωσιμῶν ἡδὲ οὐκ ἀπολαύσας, ἀπορήτως σωτηρίας εὐαγγελίου. Ἰανάρου μὲν αὐτῶν καὶ ἡμεῶν αὐθιγῶν περιεβλήθη καὶ ἀσκησίας, ἐγείρας ὁ οὐκ ἐκράν, & ἀγαθῶν εἰς οὐρανόν, καὶ καθήσας οὐκ ἐδίδαν τῷ Θεῷ, ὅθεν δι' ἑσθραῖο πάσης ἑσθραῖον ἀρχῆς, καὶ δξουσίας, & κυριότητος, καὶ δυναμείας, & πᾶντ' ὀνόματ' ὀνομαζομένου, οὐκ ἐστὶν αἰὶν ἑσθραῖο μόνον, ἀλλὰ καὶ οὐκ ἔδιδαν, ἢ ἑσθραῖο πάσης ἢ κήπως δέχεται παρωσιμῶν, ὡς ἀρχαῖον παρὸς τὴν φύσιν ἔχον τὴν σωτηρίαν, ἀναφορῶν Θεοῦ καὶ ἐνοία πάσης αὐτῶν τῆς κήπως ἢ παρωσιμῶν ἀπονομιῆς.

Καὶ οὐτε δύο φησὶν ἡμεῖς, οὐτε δύο κυρίους ὅτι εἰς * Θεὸς κατ' οὐσίαν ὁ Θεὸς * ἡμεῖς λέγεται, ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ πατρὸς, ὡς καὶ οὐτως σσημημῶν τὸ ἐ μετῶν θεότητος κοινῆς ἢ ἡμῶν ἀποστολείας τε καὶ ἡμεῶν. & κύριος κατ' οὐσίαν ὁ Θεὸς λέγεται, ὁ σσημημῶν εἰς κοινῆς ἢ ἡμεῶν. & διὰ τῶν οὐτε δύο φησὶν ἡμεῖς, οὐτε δύο κυρίους ὅτι εἰς τὸ κατ' οὐσίαν ὄντες κυρίου τε καὶ ἡμῶν, ἀρχαῖον ἔχον παρὸς αὐτῶν ἢ συνάφῃν ὁ παρ' ἢ ἡμετέρας ληφθείς θεότητος συνδιαφέρεται τῇ τε ὀνομασίᾳ & τῇ ἡμῶν τῶν ἡμῶν καὶ τῶν κυρίου, οὐκ ὡς καὶ ἡμεῖς ἕκαστος κατ' αὐτῶν ἑσθραῖον υἱὸς. ὅθεν δι' ἐ πολλοὶ ἡμῶν καὶ ἡμετέρας λεγόμενα Παύλων. ἀλλὰ μόνος ἐξάρητον ἔχον τῶν οὐκ ἡμῶν παρὸς τὸν Θεὸν λόγον συνάφῃ. ἢ τε ἡμῶν καὶ κυριότητος μετῶν, ἀναρῶ μὲν πᾶσιν ἡμῶν δυάδες ἡμῶν τε καὶ κυρίου, πρῶτον ἢ ἡμῶν οὐκ ἡμῶν παρὸς τὸν Θεὸν λόγον συνάφῃ πᾶσιν ἔχον αὐτῶν τὴν πίσιν, & ἢ ἐνοίας, & ἢ θεότητος, ὡς ὅθεν δι' καὶ ἢ παρωσιμῶν, καὶ ἀναφορῶν Θεοῦ, ὡς ἢ πάσης δέχεται ἢ κήπως.

Εἶνα ἑσθραῖον ἢ κύριον φησὶν, & κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. παρωσιμῶν μὲν ἢ Θεὸν λόγον ἡμῶν, ἢ κατ' οὐσίαν υἱὸν Θεοῦ & κύριον, συνεπινοοῦντες ἢ ὁ ληφθέν, Ἰησοῦν ἢ ἀπὸ Ναζαρεθ, ὃν ἔχον ὁ Θεὸς πᾶσιν καὶ δυναμεί, ὡς οὐκ ἡμῶν παρὸς τὸν Θεὸν λόγον συνάφῃ, υἱότητος τε μετῶν τε καὶ κυριότητος.

Ὁς καὶ δεύτερος Ἀδάμ κατὰ ἢ μακρίον καλεῖται Παύλων, ὡς τῆς αὐτῆς μὲν φύσεως ἑσθραῖον τὰ Ἀδάμ. ἀνάμ.

